

Plenarne izlagačice

izv. prof. dr. sc. Carmen Luca Sugawara

Dr. Carmen Luca Sugawara izvanredna je profesorica i direktorica za međunarodnu i globalnu suradnju, s više od tri desetljeća iskustva u međunarodnom socijalnom razvoju, s fokusom na umrežavanje i jačanje civilnog društva, razvoj lokalnih kapaciteta (LCD), suradnju zajednice i sveučilišta te globalno obrazovanje u socijalnom radu. Njezino administrativno vodstvo, istraživanje i nastava usmjereni su na unapređenje međunarodne suradnje i promicanje kapaciteta zajednice i sveučilišta u ostvarenju treće misije sveučilišta i njegovog doprinosa održivom razvoju.

Kao istaknuta Fulbrightova stipendistica u Hrvatskoj (2019.–2020.), istraživala je ulogu sveučilišta u jačanju lokalnih kapaciteta za razvoj zajednice. U suradnji s kolegama iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Kosova razvila je okvir za procjenu doprinosa sveučilišta LCD-u. Njezina posvećenost obrazovanju koje uključuje zajednicu očituje se i u znanstvenom radu i u nastavi. Od dolaska na IU osmislila je i predavala kolegije koji su unaprijedili obrazovanje kroz učenje zalaganjem za zajednicu (service-learning) u Indiani i jugoistočnoj Europi. U skladu s njezinom predanošću jačanju lokalnih zajednica kroz akademska partnerstva, 2020. godine podržala je razvoj diplomskog studija socijalnog rada u poslijeratnoj regiji Hrvatske. Za svoj je rad kojim je istaknula ulogu civilnog društva u tranzicijskim kontekstima nagrađena nagradom Frank Turner, koju dodjeljuje British International Journal of Social Work.

Prije dolaska na IU, dr. Luca Sugawara radila je kao programska službenica u Academy for Educational Development (AED), gdje je sudjelovala u projektima civilnog društva i demokracije, a s UNICEF-om/Rumunjska radila je na reformi obrazovanja u socijalnom radu i razvoju međusektorskih partnerstava.

Plenarne izlagačice

izv. prof. dr. sc. Carmen Luca Sugawara

Towards Reparative Futures of Social Work Education

Visokoobrazovne institucije (VOI) već se dugo suočavaju s pitanjem svoje uloge u društvu. Kako sveučilišta mogu pripremiti studente za suočavanje sa složenim društvenim izazovima? Koje mjere osiguravaju odgovornost VOI-a u promicanju općeg dobra? Tko bi trebao sudjelovati u osmišljavanju i/ili provedbi kurikulumu? U Europi i mnogim drugim dijelovima svijeta ova su pitanja potaknula nacionalne i međunarodne lidere da zagovaraju transformaciju VOI-a iz izoliranih “ivory tower” institucija u dinamična središta istraživanja, poučavanja i javne službe. VOI ne mogu biti jedini generator rješenja ili obrazovanja, već je potrebno aktivirati našu međusobnu povezanost i lokalnu mudrost kako bismo odgovorili na kompleksnost.

Ova prezentacija zagovara reparativni okvir u visokom obrazovanju socijalnog rada, s naglaskom na dobrobit zajednice, međusobnu povezanost i lokalnu mudrost u pripremi budućih stručnjaka socijalnog rada. Utemeljen na okviru Arathi Sriprakash (2023), reparativni rad obuhvaća četiri dimenzije: materijalnu, pedagošku, epistemološku i relacijsku. On postavlja pitanje međugeneracijske pravednosti: „Što dugujemo djeci sutrašnjice?” (Sriprakash, 2023, str. 783). Prihvatanjem ovog okvira VOI mogu ojačati akademska partnerstva, unaprijediti institucionalnu odgovornost, suočiti se sa strukturnim nepravdama i izgraditi kapacitete potrebne za rješavanje složenih izazova unutar zajednica – osobito onih koji utječu na djecu i obitelji.

Plenarne izlagačice

dr. sc. Gordana Horvat

Dr. sc. Gordana Horvat, zaposlenica je Pravnog fakulteta Osijek od 2020. godine. Doktorirala je 2023. godine na Sveučilištu u Ljubljani, Fakultetu za socijalni rad na temu udomiteljstva, rada s obiteljima i metodama u radu s korisnicima pod mentorstvom prof. dr. Jane Mali i ko-mentorstvom prof.dr.sc. Vite Flakera. Provela je akcijsko istraživanje sa socijalnim radnicima u praksi uz triangulaciju metoda, što je doprinos na metodološkoj razini, ali i u radu s praktičarima.

Prethodno radno iskustvo stekla je u civilnom sektoru kroz rad s djecom i mladima u organiziranom stanovanju uz sveobuhvatnu podršku te kao vanjski suradnik Hrvatskog zavoda za socijalni rad Osijek.

Na Pravnom fakultetu u Osijeku sudjeluje u izvođenju nastave na prijediplomskom i diplomskom studiju socijalnog rada. Područje znanstvenog interesa joj je socijalni rad s obitelji, savjetovanja, razvoj mreže za podršku obitelji i osnaživanje zajednice, etika u profesionalnom razvoju socijalnih radnika i razvoj metodoloških istraživačkih pristupa u socijalnom radu.

Autorica je niza znanstvenih radova, sudjelovala je na brojnim međunarodnim i domaćim konferencijama i članica je organizacijskog odbora na više međunarodnih konferencija.

Direktorica je kursa za obitelj na Inter University Centre Dubrovnik - School of Social Work Theory and Practice, predsjednica je Udruge za rad s djecom, mladima i obitelji Baobab te je predsjednica Povjerenstva za profesionalnu djelatnost socijalnog rada pri Hrvatskoj komori socijalnih radnika.

Plenarne izlagačice

dr. sc. Gordana Horvat

Obitelj ili obiteljska realnost: kako odgovoriti na nove izazove u radu s obiteljima

Značenje obitelji oduvijek je predmet rasprave mnogih profesija i znanosti, no ono što ju definira kao jedinstvenu je da je obitelj: odabir, potreba i dio identiteta svake osobe. Pojam obitelj danas se promatra na drugačiji način, postaje apstraktna, svaka različita i pod utjecajem različitih sila u i izvan obitelji.

Rad s obitelji u socijalnom radu zahtjeva razumijevanje više razina u skladu s vremenom u kojem se promatra. Vremenska dimenzija, u kompleksnosti rada s obitelji, danas može odstupati u životnim fazama obitelji na način kako su do sada definirane. Potrebno nam je novo znanje u radu s obiteljima u različitim fazama ali i svakodnevnim izazovima poput tehnologije, tržišta rada, osamostaljivanja, stupanja u bračnu zajednicu. Dinamika u obitelji se mijenja, važno ju je spoznati iz stvarnih životnih priča i potreba članova obitelji.

Nasuprot novim izazovima u društvenom okruženju, za potrebe obitelji socijalni rad nema odgovor ili se sporo razvijaju pristupi koji pomažu. Inovativni pristupi i razvoj metoda u radu s obiteljima ne prate jednakom dinamikom promjene u obitelji kao ni utjecaj vanjskih sila koje djeluju na obiteljsku zajednicu.

Razvoj metoda u radu s obiteljima izazov je za profesiju socijalnog rada, dok primjeri svjetske prakse mogu biti korisni u razumijevanju potrebnih promjena u skladu s kulturološkim kontekstom u kojem se nalazimo. Primjer obiteljske grupne konferencije pokazuje kako pristupiti obitelji uvažavajući njezinu autonomiju, emancipaciju i punu participaciju. Ljudski temelji socijalnog rada postaju imperativ, no iako još uvijek postoje zapisani u praksi i znanosti, treba ih oživjeti.